

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného **T. M.**, pre pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2011 v Bratislave prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. februára 2011, sp. zn. BB - 4 T 36/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec **v r a c i a** Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 9. februára 2011, sp. zn. BB - 4 T 36/2010, oslobodil spod obžaloby obžalovaného T. M. podľa § 258 písm. a/ Tr. por. pre pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že :

1/ dňa 26. novembra 2008 v čase o 11.14 h v kancelárii č. X., nachádzajúcej sa v budove O. na ulici V., poskytol pracovníkovi uvedeného úradu J. J. presne nezistenú finančnú hotovosť, ako úplatok za bezproblémové prijatie žiadosti o schválenie dovezeného motorového vozidla zn. Alfa Romeo, registrovanej pod číslom spisu D. a s evidenčným

čísлом X. a následné urýchlené spracovanie podkladov súvisiacich s vydaním rozhodnutia o uvedenej žiadosti v súlade so zákonom č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách,

2/ dňa 28. novembra 2008 v čase o 10.18 h v kancelárii č. X., nachádzajúcej sa v budove O. na ulici V., poskytol pracovníkovi uvedeného úradu Bc. P. O. presne nezistenú finančnú hotovosť, najmenej však 100 Sk (3,32 eur) ako úplatok za bezproblémové prijatie žiadosti o schválenie dovezeného motorového vozidla zn. Opel Frontera, registrovanej pod číslom spisu D. a s evidenčným číslom X. a následné urýchlené spracovanie podkladov súvisiacich s vydaním rozhodnutia o uvedenej žiadosti v súlade so zákonom č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky včas odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na výpovede svedkov J. J. a P. O., ktorí potvrdili, že im obžalovaný T. M. odovzdal peniaze v súvislosti s konaním o schválení dovezených motorových vozidiel, pričom ich výpovede korešpondujú s obrazovo - zvukovým záznamom, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný poskytol finančnú hotovosť a po skutku si ich svedkovia delili.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom je potrebné uviesť, že napadnutému rozsudku predchádzalo aj vydanie trestného rozkazu, ktorým bol obžalovaný T. M. uznaný vinným zo žalovaného trestného činu

po tom, čo prvostupňový súd považoval skutkový stav za spoľahlivo preukázaný (§ 353 ods. 1 Tr. por.).

Po podaní odporu vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom bolo rozhodnuté oslobodzujúcim rozsudkom, ktorý bol v dôsledku odvolania prokurátora uznesením tunajšieho súdu z 20. januára 2011, sp. zn. 6 To 16/2010, zrušený a vec bola vrátená Špecializovanému trestnému súdu na nové konanie a prejednanie.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, pritom s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie, pričom súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na **starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne** (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

V posudzovanej veci nepostupoval prvostupňový súd dôsledne podľa uvedených ustanovení Trestného poriadku.

Svedkovia J. J. a P. O. sú vo veciach vedených na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (sp. zn. BB- 3 T 38/2010 a 2T 45/2010) v postavení obvinených, pričom sa k prijatiu úplatkov poskytnutými práve obžalovaným T. M. doznali v plnom rozsahu.

Na ostatnom hlavnom pojednávaní svedok J. uviedol, že **prijal úplatok od obžalovaného** vo výške maximálne 100 Sk, ktoré boli zasunuté v spise, následne ich vložil do stolového kalendára a neskôr si ich rozdelili s kolegom. Uvedené konanie je aj zrejmé z ITP – vybranie peňazí z kalendára a ich rozdeľovanie bez toho, že by boli od bankoviek oddeľované kolky, popr. nejaké ústrižky poštových poukážok ohľadom zaplataenia recyklačného poplatku (ktoré písomnosti sú aj graficky aj rozmerovo odlišné od bankoviek).

Uvedený svedok si v prípravnom konaní „nepamätal“, či prijal od obžalovaného finančnú hotovosť, vedel však, že mu nepredával žiadne kolky, pokiaľ by od neho prijal

ústrižok od recyklačného poplatku, bol by obžalovanému vrátený (čo na ITP nie je zachytené).

Na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní uviedol, že na skutok si nepamätá, lebo vypovedal k 25. skutkom, peniaze od stránok bral na „pivo a na kávu“, zo stola ich vkladali do kalendára a nepamätá sa, či mu obžalovaný dal úplatok.

Rozpory vo výpovedi odstránil tým spôsobom, že uviedol, že uvedené skutky sa mu začali premietat' v pamäti a svoju ostatnú výpoveď, ktorou obžalovaného usvedčoval neodvolal a zotrval na nej.

Taktiež Bc. P. O. v postavení svedka na ostatnom hlavnom pojednávaní uviedol, že mu obžalovaný M. poskytol úplatok v súvislosti s vybavovaním jeho žiadosti, malo to byť 100 Sk, viacej nie. Uvedenú bankovku vložil po jej prijatí do kalendára, následne si aj ostatné peniaze vložené v ňom s kolegom (J. J.) rozdelili. Medzi peniazmi, ktoré si delili z kalendára boli **jednoznačne** aj peniaze od obž. M..

V prípravnom konaní uvedený svedok pripustil, že podľa záznamu ITP prevzal bankovku s tým, že jej hodnotu si nepamätal, obžalovanému kolký nepredával. Peniaze dostával s kolegom preto, že sa dovozcom snažili vyjsť v ústrety a žiadosti vybavovali bezodkladne. Taktiež na hlavnom pojednávaní konanom 29. októbra 2010 tento svedok uviedol, že si nepamätá podrobnosti, mohlo ísť aj o 200 korunovú bankovku. Peniaze zo stola dali do kalendára a potom si ich buď rozdelili alebo išli s kolegom na obed.

K uvedeným rozporom sa svedok vyjadril tak, že pokiaľ obžalovaného v skorších výpovediach neusvedčoval z podplácania, bolo to preto, že to vtedy nepovažoval za úplatok, ale ocenenie jeho práce zo strany obžalovaného.

Jeho výpoveď z pojednávania vykonaného 9. februára 2011 zodpovedala aj záznamom ITP (ku ktorým sa obžalovaný odmietol vyjadriť).

V súvislosti s určitými rozporami vo výpovediach hore uvedených svedkov je potrebné uviesť, že títo ani v prípravnom konaní a na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní výslovne

nepopreli prevzatie peňažnej hotovosti od obžalovaného, len sa vyjadrovali neurčito, podrobnosti si údajne nepamätali.

Nemožno sa stotožniť s argumentáciou prvostupňového súdu v dôvodoch napadnutého rozsudku, že ostatné výpovede svedkov, v ktorých obžalovaného jednoznačne usvedčili z ich podplácania, boli účelové v úmysle dosiahnuť uzavretie dohody o vine a treste.

Zrejme ušlo pozornosti súdu I. stupňa, že ich výpovede z hlavného pojednávania konaného 9. februára 2011 boli vykonané **až po uzavretí dohody** o vine a treste u oboch. Je prirodzené, že ich skoršie výpovede (keď dohody ešte uzavreté nemali) boli ovplyvnené skutočnosťou, že bolo na ich úvahe, akým spôsobom povedú svoju obranu, či budú popierať spáchanie svojej trestnej činnosti a tým aj neusvedčovať obžalovaného M.. Keď sa však rozhodli uzavrieť dohodu a k svojej trestnej činnosti sa doznať, nič im nebránilo vypovedať pravdu aj ohľadom skutku týkajúceho sa obžalovaného T. M..

Napokon aj zo samotných záznamov ITP, aj keď menej kvalitných, je zrejmé, že od neho nepreberali kolky, ani nemohlo ísť o peniaze na kolky (čo tvrdili od počiatku) ani ústrižok o zaplatení poplatku, ktorý je graficky a rozmerovo odlišný od bankoviek, a ktorý sa stránkam po ich vybavení vracal, čo zo záznamov nie je zrejmé.

Naopak zo záznamu je zrejmé, ako si po skutku svedkovia delia peniaze vybraté z kalendára bez toho, že by medzi bankovkami boli aj iné písomnosti.

Bude preto vhodné, aby súd zistil, kedy jednotlivý svedok uzavrel dohodu o vine a treste, porovnal výpovede jednotlivých svedkov pred uzavretými dohodami o vine a treste a ich následnými výpoveďami po tom, kedy ten – ktorý svedok „dohodu“ uzavrel.

Špecializovaný trestný súd sa s vyššie uvedenými okolnosťami významnými pre rozhodnutie patrične nevysporiadal, čo bolo dôvodom na postup podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a nasl.

S poukazom na vyššie uvedené bude úlohou súdu v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. júna 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová